

**ЧИННИКИ
КОМПЕТЕНІСНОГО
ПІДХОДУ ДО
ОРГАНІЗАЦІЇ
НАВЧАЛЬНО-
ВИХОВНОГО
ПРОЦЕСУ**

Завданням сучасної школи є реалізація компетентнісного підходу в навчанні

**Основною метою освіти сьогодні є
підготувати компетентну особистість, здатну
знаходити правильне рішення у конкретних
навчальних та життєвих ситуаціях.**

Компетентнісний підхід

переорієнтація
з процесу
навчання
на результат
якості освіти в
діяльнісному
вимірі

зміщення акценту
з накопичування
нормативно визначених
знань, умінь і навичок
на формування й
розвиток
в учнів здатності прак-
тично діяти, застосову-
вати досвід успішних
дій
у конкретних ситуаціях

Компетентність

це здатність застосовувати
набуті знання, вміння,
навички, способи діяльності,
власний досвід у
нестандартних ситуаціях
з метою розв'язання
певних життєво
важливих проблем.

Компетенція

це суспільно визначений
рівень знань, умінь,
навичок, ставлень у певній
сфері діяльності людини.

Виділяють систему компетентностей, складовими якої є:

- **ключові**— такі, що поєднують певний комплекс знань, умінь та ставлень, який набувається протягом засвоєння всього змісту освіти, не пов'язані з конкретним предметом;
- **загальнопредметні** – їх набуває учень упродовж вивчення того чи іншого предмета у всіх класах загальноосвітньої школи;
- **предметні** – ті, що набуває учень при вивченні певного предмета протягом конкретного навчального року.

Основні ключові компетентності: навчальна компетентність

Основні ключові компетентності: здоров'язберігаюча компетентність

Основні ключові компетентності: соціальна компетентність

Основні ключові компетентності: загальнокультурна компетентність

Основні ключові компетентності: інформаційно-комунікативна компетентність

Основні ключові компетентності: громадянська компетентність

Суть компетентнісного уроку

- Пріоритетність мотиваційного забезпечення навчального процесу на уроці.
- Урізноманітнення джерел інформації і засобів навчання щодо підготовки й проведення уроку.
- Технологічність навчання як інструмент суб'єктності і полісуб'єктності уроку.
- Збагачення діяльнісного компонента уроку різними видами навчальної взаємодії: групова робота, включення інтерактивних методів і прийомів, розгортання діалогів та полілогів, виконання творчих та евристичних завдань.
- Акцентування в контрольно-оцінювальній складовій уроку на особистій відповідальності учня за якість своєї роботи.
- Сприятливе психодидактичне, гігієнічне середовище уроку.

Що означає для освіти переорієнтація на компетентнісний підхід?

Результати навчальної діяльності розглядають як особисті досягнення учня.

Важливим стає не наявність у нього внутрішньої організації знань, а здатність застосовувати компетентності в навчанні та житті.

Яка правова база запровадження компетентнісного підходу?

Однією з основних засад впровадження Державних Стандартів освіти є компетентнісний підхід до формування змісту освіти, який також зазначений в Критеріях навчальних досягнень учнів.

Державний стандарт початкової загальної освіти, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 20.04.2011 р. № 462

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 23 листопада 2011 р. № 1392

ДЕРЖАВНИЙ СТАНДАРТ
базової і повної загальної середньої освіти

I. Загальна частина

Цей Державний стандарт базової і повної загальної середньої освіти (далі — Державний стандарт) спрямований на виконання завдань загальноосвітніх навчальних закладів II і III ступеня (далі — загальноосвітні заклади) і визначає вимоги до освіченості учнів основної і старшої школи.

Чинники компетентнісного підходу

1. Конкретизація загальної мети уроку (визначення предметної та ключової компетентностей до конкретного уроку)
2. Поділ змісту теми на навчальні ситуації в залежності від його структури — теоретичні знання, способи діяльності, знання в дії або вміння тощо.
3. Формулювання цільового завдання до кожної навчальної ситуації.
4. Вибір методів навчання, адекватних цільовим завданням за їх дидактичними функціями (засвоєння, формування, узагальнення) та змісту навчального матеріалу (теоретичний, емпіричний чи практичний).
5. Вибір форм організації навчальної діяльності учнів (індивідуально-самостійна, парна, групова, фронтальна чи їх оптимальне поєднання) відповідно змісту та методам роботи.
6. При виборі змісту, методів і форм роботи орієнтація на цільову установку й уявлення очікуваного результату спільної діяльності.